

givenhederne have godtgjort til den fuldeste Evidens. Jeg sagde den Gang, at det var i højeste Grad af Vigtighed, at Forsvarskommissionen snart kom til en Afslutning af sine Arbejder; thi det, som var Meningen med denne Kommission, var jo at give Tid og Ro til en saglig og lidenskabsløs Drøftelse af dette store Spørgsmaal og at unddrage dette Spørgsmaal Partipolitikens Favntag i den Forstand, som tidligere har været Tilfældet, men det, som var Meningen med denne Kommission, bliver forspildt, naar Kommissionen bruger alt for lang Tid til sine Overvejelser. Og det, som er sket i det sidste Aar, turde have vist, at det for en meget væsentlig Del allerede er forspildt. Noget kan maaske reddes endnu, men for en væsentlig Del er det forspildt. Jeg undervurderer aldeles ikke, hvilket overordentlig omfattende Arbejde denne Kommission har imellem Hænderne, og hvor store, vidtløftige og vanskelige Undersøgelser dette Spørgsmaal kan kræve. Men der har tidligere været nedsat Kommissioner her i Danmark, som ogsaa have haft Spørgsmaal under Overvejelse, der have været saare omfattende, i visse Tilfælde neppe mindre omfattende end dette, og som dog have kunnet ende deres Overvejelser inden for en rimelig Tid. Jeg skal henpege paa den store Skattelovskommission, som vi nedsatte her i Tinget angaaende de direkte Skatter. Denne Kommission endte sine Overvejelser paa en Sommer. Den egner sig imidlertid ikke til en Sammenligning med Forsvarskommissionen, thi det, som laa for i den, var mindre en grundig Undersøgelse af Emnet end dette, at finde de parlamentariske Midler og Veje til en Gennemførelse af Sagen. Men hvad jeg synes egner sig ret vel til Sammenligning med Forsvarskommissionen, er den Toldkommission, som vi havde nedsat her i den anden Halvdel af Halvfemserne, og jeg kan, da jeg selv var Medlem af denne Kommission, forsikre om, at den undersøgte Toldspørgsmaalet saa nøje og indgaaende, som det overhovedet var muligt. Vi havde dertil Bistand fra de mest sagkyndige Teknikere, som kunde opdrives. Men som sagt, vi undersøgte dette Spørgsmaal, saa vidt vore Evner rakte, i alle dets Kroge og Detailler, og dog fremmedes Kommissionens Arbejde saa hurtigt, at man mindre end to Aar efter dens Nedsættelse kunde have et Regeringsforslag bygget paa Kommissionens Betænkning. Men nu har Forsvarskommissionen snart siddet i 4 Aar, og det er nu paatrængende nødvendigt, at man for saa vidt bryder

Tavsheden om den, som man snart ønsker en saglig Afgørelse. Det er jo nemlig ganske umuligt at forlange denne Tavshed og fuldstændige Undladen af at tage Parti og have en Mening om disse Spørgsmaal fortsat Aar efter Aar, og allermindst vil det være muligt at kræve det under en hidsig og oprivende Valgkamp som den, vi staa lige over for. Det kan ikke forlanges, at Folketingsmændene, naar de blive spurgt af Vælgerne om, hvad de mene om Københavns Befæstning og andre grundlæggende Spørgsmaal for vort Forsvarsvæsen, skulle svare: Vi have ingen Mening, vi vide ikke noget derom og kunne ikke sige noget derom, Kommissionen sidder og arbejder! Det kan ikke forlanges og vil, selv om det forlanges, ikke blive respekteret. Som sagt, megen Skade, ubodelig Skade, er allerede sket, men hvis ikke den sidste Rest af en Mulighed for en nogenlunde rolig og sagkyndig Overvejelse af denne Sag skal forspildes, hvis den ikke helt og holdent skal pulveriseres til Partipolitik, saa er det i hvert Tilfælde nødvendigt, at Forsvarskommissionens Betænkning kommer til at foreligge inden Valget.

N. Andersen: I det Foredrag, hvorved det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) i Gaar som Ordfører for Flertallet i dette Ting indledede Finanslovsbehandlingen, kom den ærede Ordfører, foruden at han kom ind paa Udtalelser om selve Finansvæsenet og Finanslovsforslaget, som jo naturligt var, ind paa den politiske Stilling, saaledes som den har formet sig i den forløbne Sommer, og saaledes som den er i Øjeblikket. Jeg skal selvfølgelig ikke befatte mig med andet end det, der i nogen Grad vedkommer mig, og saaledes ikke sige et Ord om, hvorledes den ærede Ordfører ser paa Forholdet mellem hans Gruppe og de andre Grupper udenfor Højre. Men da den ærede Ordfører ogsaa rettede nogle Henvendelser til Højre, vil jeg derom sige et Par Ord.

Den ærede Ordfører sagde, at hvad Højre angaar, var det et aabent Spørgsmaal: Man var i Tvivl om, hvorvidt Højre vilde lade sig friste af den standende Strid mellem Reformpartiet og det saakaldte radikale Venstre til fremdeles at stille sig afventende, eller om Højre vilde resolut gaa i Gang med Forhandlinger om de Sager, som Venstre lægger megen Vægt paa at faa ført frem. Den ærede Ordfører er jo gammel Politiker nok til at vide, at